

4. Офіційний веб-сайт компанії Facebook [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.facebook.com/>. – Назва з екрану.
5. Офіційний веб-сайт компанії Google [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.google.com/>. – Назва з екрану.

О. І. Павлов

студ. I курсу

спеціальність «Менеджмент ЗЕД»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. М. Столбуненко

ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ ВСТУПУ УКРАЇНИ В ЗОНУ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

Протягом останніх років Україна взяла економічний курс у бік країн Європейського Союзу. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, політичну частину якої було підписано 21 березня 2014 р., а економічну – 27 червня 2014 р., відкривала багато перспектив співробітництва з розвиненими країнами континенту, надавала можливість підвищити свій економічний розвиток і також мала зміцнити позиції України у світовій системі міжнародних відносин. Однією з найважливіших угод, яка була укладена між Україною та Європейським Союзом, є Угода про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Зона вільної торгівлі (ЗВТ) – тип міжнародної інтеграції, при якій в країнах-учасниках скасовуються митні збори і податки, а також кількісні обмеження у взаємній торгівлі згідно з міжнародним договором.

Україна з 2008 р. прагнула долучитись до ЗВТ з країнами Євросоюзу, оскільки має значний потенціал до зростання ринку, стабільні і високі темпи економічного розвитку, особливо в докризовий період. За сучасних умов ЄС розглядає Україну як постачальника переважно сировинної продукції. Відповідно до політичних тенденцій, у ЄС відбувається поступове розширення доступу українських виробників до єдиного внутрішнього ринку Союзу з огляду на розвиток демократії, політичних реформ, посилення ролі України як субрегіонального лідера [1].

Угода про зону вільної торгівлі України з ЄС набула чинності з 1 січня 2016 р. (далі – Угода). Положення цієї Угоди передбачені в розділі IV Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

ЗВТ передбачає лібералізацію торгівлі як товарами, так і послугами, лібералізацію руху капіталів та до певної міри – руху робочої сили.

Відмінною рисою ЗВТ Україна-ЄС мала бути комплексна програма адаптації регуляторних норм у сферах, пов'язаних з торгівлею, до відповідних стандартів ЄС. Це дозволило б значною мірою усунути нетарифні (технічні) бар'єри у торгівлі між Україною та ЄС та забезпечити розширений доступ до внутрішнього ринку ЄС для українських експортерів і навпаки – європейських експортерів до українського ринку. Таким чином, поглиблена та всеохоплююча ЗВТ мала б забезпечити поступову інтеграцію економіки України до внутрішнього ринку ЄС [2].

Але що ми маємо після укладання цієї Угоди, чи готова Україна бути економічно конкурентоспроможною на тлі інших країн ЄС?

Експорт товарів з України в ЄС склав 7,6 млрд дол. за січень-липень 2017 р., що на 27,6% більше, ніж за аналогічний період 2016 р. Хоча, якщо порівняти з періодом січень-липень 2013 р., то експорт товарів з України в ЄС впав на 7%. Виходить, що Україна до створення зони вільної торгівлі більше продавала товарів в ЄС, ніж зараз.

Лідером із закупівлі українських товарів є Польща. Експорт товарів з України до Польщі зріс на 25,7% за січень-липень 2017 р. в порівнянні з аналогічним періодом минулого року. Тож в цілому для Польщі і України створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС стало взаємовигідним. Крім Польщі розвивається торгівля України з Іспанією, Голландією і Німеччиною. А ось торгівля України з Францією зменшилася після створення зони вільної торгівлі. Аналогічна ситуація спостерігається по країнах Скандинавії. Деякі країни ЄС не намагаються скористатися перевагами зони вільної торгівлі з Україною. Можна сказати, що в ЄС сформувалися дві групи країн: країни, зацікавлені в торгівлі з Україною, і країни, незацікавлені. Це істотно ускладнює функціонування зони вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Україна найбільше постачає в ЄС кукурудзи, чавуну, напівфабрикатів чорних металів, соняшникової олії. Значно менше в експорті України в ЄС готових продуктів харчування, продукції машинобудування. Головний експорт України в ЄС – це сировина, в той час як головний імпорт з ЄС в Україну становить продукція машинобудування. Це не завжди справедливий товарообмін. Тому Україна хоче, щоб її не сприймали в ЄС тільки в якості постачальника дешевої сировини.

В Україні очікували, що створення зони вільної торгівлі приведе до розвитку виробничої кооперації між Україною та ЄС, і Україна зможе більше постачати в ЄС готових товарів, а не тільки сировину. У європейського ж бізнесу є свої інтереси в Україні, але вони не завжди збігаються з інтересами українського бізнесу, що створює проблеми для розвитку зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. Український заступник міністра економіки, Наталія Микольська, яка відповідає за інтеграцію України з ЄС, недавно заявила, що вважає за потрібне переглянути Угоду про асоціацію між Україною та ЄС. Це зробити дуже складно. Малоймовірно, що країни ЄС ще раз раз захочуть переглядати умови зони вільної торгівлі. Але і Україна не може розвивати торговельні відносини з країнами ЄС без чесних умов торгівлі. Часи ейфорії від створення зони вільної торгівлі пройшли, тепер все більше український бізнес критично дивиться на асоціацію з ЄС. Потрібно, щоб ЄС зробив правильні кроки назустріч Україні. Якщо цих кроків не буде, то перші успіхи зони вільної торгівлі виявляться останніми [3].

Отже, на даний момент, вважати товари українського виробника на європейському ринку конкурентоспроможними дуже важко. Попит країн Європейського Союзу на експорт з України дешевої сировини та продукції легкої промисловості хоч і повільно зростає, але в той час, коли Україна дуже багато імпортує з ЄС готової продукції та продукції машинобудування і дуже мало її експортує, це суттєво шкодить і зупиняє розвиток української економіки. Європейський Союз, безперечно, тільки виграв від угоди, тому що знайшов вигідного постачальника сировини і легкої промисловості на свій ринок, але Україна, нажаль, суттєвих покращень в економічному плані не отримала. Тому для поліпшення ситуації, український виробник має зробити свій товар настільки якісним, щоб він витримав найжорстокішу конкуренцію на Європейському ринку, а також Україні необхідно переглянути умови Угоди з Європейським Союзом на більш вигідні та перспективні для нашої країни.

Список використаної літератури

1. Зона вільної торгівлі для України: мрії чи реальна перспектива [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1753:ukrajina-v-zoni-vilnoji-torgivli&catid=8&Itemid=350. – Назва з екрана.
2. Про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]: Угода від 16

вересня 2014 р. № 1678-VII. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/law/show/984_011/para2820#n2820. – Назва з екрана.

3. Украина или ЕС: Кто больше выиграл от зоны свободной торговли? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://112.ua/mnenie/ukraina-ili-es-kto-bolshe-vyigral-ot-zony-svobodnoy-torgovli-413425.html>. – Назва з екрана.

Ю. О. Паршина

студ. II курсу

спеціальність «Облік та оподаткування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. М. Столбуненко

БЕЗРОБІТТЯ МОЛОДІ

Згідно з Законом України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», громадян України віком від 14 до 35 років відносять до категорії – молодь [1]. Отже, щоб розробити стратегію подальшого становлення та розвитку суспільства необхідно звернути увагу на молоде покоління віком 16-28 років, творчий потенціал та ерудиція якого, якщо не нехтувати досвідом попередніх поколінь, може стати поштовхом до використання прогресивних технологій та розвитку незалежної держави.

Слід враховувати переваги молоді в порівнянні з іншим працездатним населенням, серед яких: тривала працездатність, фізичне здоров'я та витривалість, високий загальноосвітній рівень, професійна та міграційна мобільність. Проте в Україні молодіжне безробіття залишається при розробці соціально-економічної політики найактуальнішою проблемою, працездатна молодь готова працювати, але якість реалізації цього права досі залишається питанням проблемним.

Спостерігається молодіжне безробіття і в інших країнах. У 2016 р. серед молоді в групі пострадянської держав рівень безробіття коливався в межах 18%. Разом з тим в Вірменії та Грузії цей показник склав 38 і 29% відповідно, а в Україні – перевищив 21%, що є рекордом за всю 25-ти річну історію держави.

Більш ніж на третину ринок праці складається з безробітної молоді, а саме випускників навчальних закладів (шкіл, ПТНЗ, ВНЗ, звільнених через реорганізацію виробництва, звільнених з строкової служби у Збройних силах України, жінок-домогосподарок, які перебували у декретній відпустці, молоді, незайнятої більше 1 року, школярів 9-10 класів, звільнених через плінність кадрів та ін.